

ἔλαβεν ἓν, ἀφ' οὗ προηγουμένως «ἔδωσεν ὁμολογίαν, ὅτι νὰ μὴν ὑπανδρευθῇ δεύτερον», ἐκάστη δὲ τῶν τριῶν θυγατέρων ἀνὰ ἓν μέρος,

ἐν 275β, ἀριθ. 17.

30 - 215α

1692. Βεβαιωτικὸν γράμμα τῆς μ. Σιατίστης ἀπὸ 10 Ἰουλίου, δι' οὗ τῆς ἀδελφῆς ζητησάσης παρὰ τοῦ συνεταίρου τοῦ θανόντος ἀδελφοῦ τῆς τὸ μερίδιόν του, ὡς κληρονόμος του, τοῦ δὲ συνεταίρου φανερώσαντος ὠρισμένον ποσόν, ὅπερ ἔλαβεν ἡ ἀδελφή, «ὕστερον ἠθέλησεν αὕτη, κατὰ τοὺς νόμους, νὰ τὸν βάλῃ καὶ εἰς ἀφορισμόν, αὐτὸς δὲ ὁ πτωχός, ὡς εὐλαβής, ἐθέλησε καὶ ἔδωσεν ἀσλάνια 10 πρὸς τὴν ἀδελφήν, αὕτη δὲ τὰ ἔλαβεν καὶ εὐχαριστήθη καὶ πλέον δὲν τὸν ἐνώχλησεν»,

ἐν 275β, ἀριθ. 20.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

31 - 217α

1693. Ἀπόφασις τοῦ ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου Σιατίστης, ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου, δι' ἧς ἐλύθη παράνομος γάμος, γενόμενος ἐνώπιον τοῦ κατῆ, μεταξὺ συγγενῶν, μετὰ καπινίου, διαρκέσαντος ἐπὶ 18 ἢ 20 ἔτη, «κατὰ συνεργείαν τοῦ μισοκάλου δαίμονος», καταβληθέντος τοῦ συμπεφωνημένου καπινίου πρὸς τὴν διαζευχθεῖσαν,

ἐν 275β, ἀριθ. 27.

32 - 228β

1696. Ἀπόφασις μ. Σιατίστης, 25 Ἀπριλίου, δι' ἧς, θανόντος τοῦ συζύγου ἀτέκνου, κληρονομοῦν τὸ $\frac{1}{3}$ ὁ πατὴρ τοῦ θανόντος, τὸ $\frac{1}{3}$ ἡ χήρα καὶ τὸ $\frac{1}{3}$ διατίθεται «διὰ τὴν ψυχὴν καὶ διὰ μνημόσυνα»,

ἐν 275β, ἀριθ. 2.

